

[Ole Bjørn Kraft.]

delelser, der foreligger, også Finland er rede til at stille sådanne beredskabsstyrker. Det er helt i overensstemmelse med det samarbejde som finder sted i De Forenede Nationer imellem vore lande.

Som det allerede er blevet nævnt af tidligere ordførere, er der en række spørgsmål, det vil være naturligt at drøfte i et udvalg. Der er hele problemet om finansieringen af disse styrker herunder spørgsmålet om, hvilken andel FN som sådan skal have, når styrkerne træder i funktion, og en række andre spørgsmål, f. eks. spørgsmålet om den skandinaviske styrkes sammensætning. Jeg har forstået, at der har været ført forhandlinger imellem de nordiske landes forsvarsministre, og under disse har man fordelt opgaverne imellem sig. Ministeren vil sikkert være i stand til i udvalget at give os nærmere oplysninger om denne side af sagen.

Således som jeg har læst dette forslag, er det, regeringen søger, en generel bemyndigelse til at afgive styrker til De Forenede Nationer uden i hvert enkelt tilfælde at skulle henvende sig til folketinget for at få en beslutning om at stille sådanne styrker til rådighed gennemført, og herimod kan der ikke indvendes noget efter min mening. Erfaringerne fra Cypern og andre steder taler for, at en regering skal kunne handle hurtigt; det er også i FNs interesse. Man kan måske nok udtale tilfredshed med, at det nu er gået i Cypersagen, men det tog ærlig talt betydelig tid, inden man dels nåede frem til de stater, man fra Cypers side ønskede skulle deltage i aktionen, dels fik de fornødne styrker stillet op fra de stater, der kunne godkendes. Nu ser det ud til, at der ikke er sket nogen afgørende skade derved, men der kan meget vel være situationer, hvor en meget hurtig handling alene afgør, hvorledes udviklingen skal blive. Vi kan derfor tiltræde forslaget med de forudsætninger, som både ministeren og forslaget har nævnt.

Der er dog endnu en forudsætning, som jeg gerne vil nævne på mit partis vegne, og som jeg går ud fra, at ministeren vil være enig i, nemlig den, at selv om ministeren eller regeringen har en generel bemyndigelse, så må der, før en aktion iværksættes, finde en drøftelse sted i det udenrigspolitiske

nævn, således at folketinget stedse vil være orienteret og have en mulighed for at fremsætte sin opfattelse i det enkelte tilfælde, uden at man derfor behøver her i salen at give en bemyndigelse, hvis den fornødne tilslutning opnås ved forhandlingerne i det udenrigspolitiske nævn. Jeg vil gerne have dette understreget, og jeg er overbevist om, at ministeren vil tiltræde denne forudsætning.

Vi betragter altså også set fra FNs side dette forslag som et fremskridt, men det er dog vist rigtigt at advare imod en overvurdering af den indflydelse på freden og de enkelte landes beskyttelse, som en oprettelse af sådanne beredskabsstyrker i en række lande vil have. Det er et fremskridt, det er et skridt på den vej vi gerne vil gå sammen med andre, men vi må være klar over, at i tilfælde af alvorlige konflikter, hvor stormagterne er indblandet, og hvor deres interesser ikke falder sammen med De Forenede Nationers, da vil beslutninger af denne karakter ikke kunne yde beskyttelse hverken af freden eller af de enkelte landes sikkerhed. Det er man da også hele tiden gået ud fra i De Forenede Nationer. Under alle de drøftelser, som har fundet sted — og de har fundet sted i en række år — både om opstilling af en permanent styrke under FN og styrker af denne karakter, har man fra alle sider inden for De forenede Nationer været klar over, at sådanne konflikter mellem stormagter ikke falder ind under de mål, man her naturligt kan stille sig, hvad enten det drejer sig om en permanent styrke eller beredskabsstyrker af denne karakter.

Når der derfor for nylig fra en radikal folketingskandidat i Skivekredsen er blevet udkastet den tanke, at Danmark skulle stille sig under FNs beskyttelse, er det i endog særlig grad virkelighedsfjernt, også efter den tankegang, som er herskende i De Forenede Nationer selv. Det er da også derfor, man har skabt NATO i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt som en udbygning, idet FN som sådan ikke er i stand til at yde denne beskyttelse, og det radikale parti kan derfor naturligvis ikke være enigt med sin kandidat i Skivekredsen, hvis hans mening er, at vi skal forlade NATO og udelukkende bygge på en beskyttelse af De Forenede Nationer. Det er rimeligt